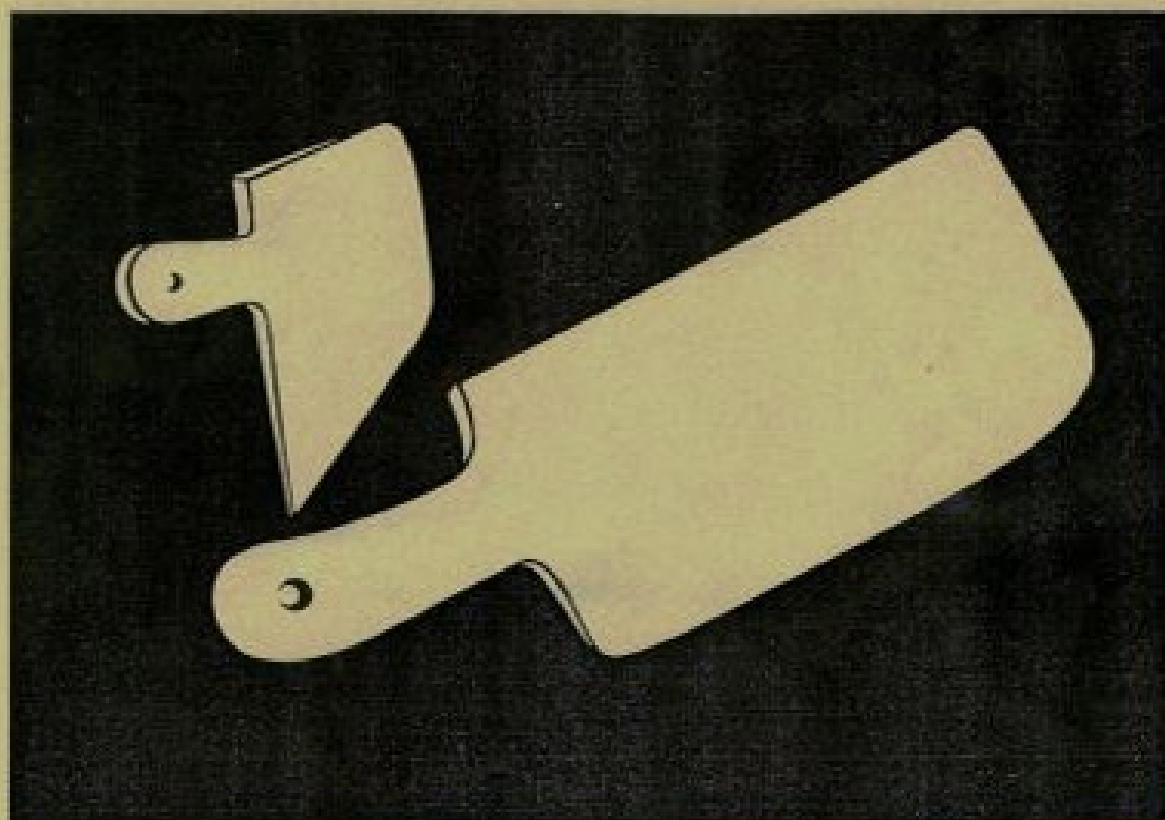

Danske Pottemagere

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af
1894

Nr. 4

www.danskepottemagere.dk

Maj 2003

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kære medlemmer	s. 1
Portræt	s. 1
Generalforsamlingen	s. 3
Studietur til La Borne	s. 10
Ny butik	s. 13
Den nye svendep prøve	s. 14
Besøg på skolen i Sønderborg	s. 14
Deadline	s. 15
Grimmerhus	s. 15
Køb – salg – bytte	s. 15

Kære medlemmer

På vej over til generalforsamlingen kunne der spores nogen bekymring hos bestyrelsesmedlemmerna i bilen: nu var der to af de garvede folk på vej ud af bestyrelsen – men ville det være muligt at finde afløsere for dem? Vi havde i forvejen ringet til adskillige menige medlemmer, men ingen af dem var kommet med tilsagn på forhånd.

Jo mere glædelig var det for os, at generalforsamlingen endte med hele *tre* nye medlemmer i bestyrelsen – to helt unge og en af dem med en del år på bagen. Vi siger velkommen til Karsten Nielsen fra Frederikshavn, Merete Klausen fra Horsens og Lone Simonsen fra Århus.

Referatet og en mere detaljeret beskrivelse af generalforsamlingen kan læses inde i bladet. På dette sted skal der kun lyde et stort tak til de afgående bestyrelsesmedlemmer, Anette Jensen og næstformand Esben Sivesgaard. Tak for de mange år I har været aktive!

Noget af det første, den nye bestyrelse vil forholde sig til, er det forholdsvist beskedne fremmøde til årets generalforsamling. Vi vil jo gerne, at så mange medlemmer som muligt skal deltage i arrangementet. Vi har især lagt mærke til, at det er de nye og unge medlemmer, der ikke møder op.

Vi har udarbejdet et spørgeskema som vi håber kan gøre os lidt klogere på, hvilke ønsker og forventninger I har til foreningens generalforsamling, så vi kan lave et arrangement der tiltrækker flest muligt.

Dengang jeg selv var nyt medlem, hoppede jeg vist også de første par generalforsamlinger over – det var jo besværligt og dyrt at komme af sted, der var små børn og andre familjekrav at tage

hensyn til, jeg syntes ikke, jeg havde råd, jeg kendte ikke rigtig nogen, og så havde jeg heller ikke nogen vane med at bo på hotel.

Den holdning har ændret sig radikalt. Jeg kan fortælle, at generalforsamlingen nu er en begivenhed, jeg ser frem til. Den inspiration man får af de enkelte arrangementer og ikke mindst af det kollegiale samvær, er slet ikke til at gøre op i tid, besvær og penge. Nej, generalforsamlingen er ganske enkelt stærkt vane-dannende!

Hermed god fornøjelse med bladet!
Meike Diederichsen, formand.

Portræt

Af Alisa Clausen

Jeg er fra USA og uddannet som pottemager og keramiker. Efter 5 års uddannelse blev jeg ansat på Metropolitan Museum i New York som keramisk håndværker. Vi lavede kopier af museets permanente samling til dets kæmpe gavebutik. Hver dag støbte vi fx 100 små, blå flodheste fra Ægypten (med kælenavnet William) og til jul støbte vi hundredevis af italienske engle.

Efter et stykke tid på værkstedet sendte min far mig på sekretærskolen, så jeg kunne få mig en 'rigtig uddannelse'. Jeg vendte dog tilbage til museet da jeg var færdiguddannet som sekretær. Jeg blev på museet i fem år, også som assistent i restaureringsafdelingen, og til sidst i afdelingen for moderne kunst. Samtidig fik jeg plads på forskellige keramiske værksteder i New York, hvor jeg arbejdede med stentøj.

Rejsetid

Pludselig fik jeg stor rejselyst og påmønstrede forskellige engelske og norske krydstogtskibe. Her var jeg teknisk sekretær for kaptajnen og maskinchefen og sejlede på denne måde jorden rundt fem gange på fem år. Jeg lavede ganske vist ingen krukker i den tid jeg sejlede, men jeg har gemt indtrykkene fra mine rejser i min hukommelse og kan nu trække på dem i mit daglige arbejde på værkstedet. Sidst men ikke mindst mødte jeg min "Great Dane" om bord. Vi blev gift, og jeg har boet i Danmark siden 1997.

Eget værksted

Nu er jeg pottemager igen. Dejligt. Ler – ikke lastatur – er min sjæls ild. Jeg åbnede Alisa's Pot Shop på gågaden i Aabenraa i Maj 2000. Her solgte jeg brugtsting i stentøj, men også pynte- og unika ting. Jeg havde mit værksted hjemme, og butikken var åben fra torsdag til lørdag. Efter ca. et år var jeg rimelig kendt i byen, folk havde fundet ud af mine åbningstider og de kunne også find på at ringe til mig på værkstedet og bede mig om at åbne butikken på andre tidspunkter.

Jeg byggede en fin butik op, selv om økonomien var vanskelig det første år. Jeg fik mange bestillinger på personlige gaver, især til konfirmationer og bryllupper. Mens min virksomhed voksede og jeg fik mere og mere at lave, kunne jeg mærke, at de timer jeg skulle passe min butik var for mange timer væk fra drejeskiven. Jeg prøvede at ansætte personale, men det var for dyrt, og kunderne ville også helst møde mig i butikken. Det bedste i denne situation ville selvfølgelig være, at sammenlægge værksted og butik. Men hvordan?

Mens jeg endnu overvejede, hvordan jeg kunne løse det problem, fik jeg et tilbud fra Krusmølle, om at flytte værkstedet ud til dem. Krusmølle er en bondegård, to km. fra mit hjem, hvor der er café, lysstøberi, festlokale og butik. Der foregår forskellige aktiviteter passende til årstiderne, og det tiltrækker mange gæster året rundt, især til jul. Idéen var at jeg skulle drive et åbent værksted på Krusmølle, så gæsterne kunne se den keramiske arbejdsproces.

Flytning fra Aabenraa

Det var et godt tilbud, så Alisa's Pot Shop flyttede fra Aabenraa til Krusmølle i august 2002. Det er lykkedes mig at få de fleste af mine bykunder til at følge efter, og jeg har også fået en del flere. Krusmølle bliver besøgt året rundt, både af folk fra byen og mange turister fra Tyskland. Fordi vi ligger så tæt på grænsen, kommer tyske turister til Krusmølle for at opleve dansk livsstil på landet og hygge sig. Om sommeren kommer der turister fra flere lande. Vi vil gerne give de besøgende en helhedsoplevelse. Det gør vi ved at tilbyde kaffe, mad, rundvisning på grisemarken, indkøbstur i butikken og et livligt keramisk værksted! Det er meget hyggeligt.

Hjælp og inspiration

Da jeg etablerede mig i Danmark, to år før jeg åbnede min første butik, fik jeg stor hjælp af Ditte og Egnar Dissing, Grethe's Keramik. Det var en kæmpe opgave at finde det rigtige ler og udvikle alle mine glasurer igen ud fra danske råstoffer. De to giver mig stadigvæk enorm teknisk hjælp, hver gang jeg henter mine råvarer.

Jeg har også meget glæde af workshops på det internationale keramikcentrum Guldagergård. Det er altid en meget

positiv oplevelse, og man kommer hjem fyldt med ny energi og nye venner fra det globale, keramiske samfund. Centret er en spændende, praktisk og intellektuel oase for keramikere fra alle baggrunde.

Jeg håber, I vil kigge ind til mig på Krusmølle, når I er i området. Vi holder åbent på helligdage samt onsdag til søndag fra kl. 10 – 17.00. Fra 1. november til jul har vi åbent hver dag. Ring på 20 24 66 40 eller 74 61 36 40, hvis I vil være sikre på, at jeg er på værkstedet (jeg er også mor). Det ville glæde mig at træffe jer og få lejlighed til at byde på en hyggelig oplevelse hos Krusmølle og Alisa's Pot Shop.

GENERALFORSAMLINGEN

Rakukursus

Forårssolen skinner ikke bare for de klippede får men også for pottemagerne. Dette års generalforsamlingsarrangement startede med en rakubrænding hos Lene Hansen i Flakkebjerg, som i det lune vejr havde stillet havemøblerne frem uden for værkstedet.

Der gik ikke lang tid, før både øvede og uprøvede rakubrændere var i fuld gang. Lene havde stillet sine to rakuglasurer samt forskellige oxyder til rådighed. Den hvide glasur blev med stor succes brugt til at fremhæve kontrasten til den sorte skærv efter reduktionen og til penseldekorationer med oxyderne (og hvorfor var det nu, at der var så mange penselstrøg med kobber, der endte med at se knaldblå ud? Var der mon nogen der havde forbyttet bøtterne??)

Kobberglasuren affødte en masse faglig tummel og ivrige diskussioner om reduktion, iltning, brændetemperatur mm.

Glasuren blev alt fra flaskegrøn over turkis til skinnende metallicrød. Og det var først hen ved sidste brænding, at nogen mente, at nu havde de nok styr på den!

Forløbet savnede heller ikke de dramatiske indslag. Det skete flere gange, at helglaserede emner, der ikke havde nået at tørre helt og blive varmet godt igennem, sprang, eller rettere sagt eksploderede i ovnen! Lenes ovn har den klassiske tøndeform med en åbning til gasbrænderen foroven. Låget vakte imidlertid særlig bifald hos kollegerne, fordi det har en lukkemekanisme der gør, at det uden besvær kan løftes og drejes til side på et hængsel.

Ventetiden under brændingerne blev selvfølgelig brugt på hyggeligt, kollegialt samvær, kaffe og hjemmebag. Sidst på eftermiddagen var de sidste emner brændt og efter at have foreviget produktionen (se billedsiden i midten af bladet) kunne vi sige tak til Lene og køre til kursuscentret Vilcon ikke langt fra Flakkebjerg.

Her stødte flere medlemmer til og vi fik serveret en virkelig god middag. Det efterfølgende samvær blev meget livlig og varede - for nogle medlemmers vedkommende - det meste af natten.

Referat fra generalforsamlingen

Efter morgenmad og vækning af natteravnene på Hotel Vilcon i Bøstrup gik vi i gang med årets generalforsamling.

Formandens beretning

Meike Diedrichsen fortalte, at bestyrelsen har holdt fire møder i det forgangne år. Vi har bl.a. arbejdet med at skrive og trykke det nye medlemsblad,

planlægge årets generalforsamling og udbygge og forbedre hjemmesiden. Vi har forlænget aftalen med Helene Würtz som webmaster og vedtaget at hun fremover vil blive betalt for sit arbejde. Det blev foreslået at medlemsbladet bliver lagt ud på hjemmesiden, og muligvis at ændre hjemmesiden således, at der er direkte links til vores private hjemmesider. Det vil vi undersøge om Helene har mulighed for at ændre.

Vi har også besluttet at støtte et hold lærlinges studietur til La Borne (Læs mere om denne tur længere inde i bladet).

Regnskab

Kasserer Inge Sædam fremlagde regnskabet, som viste et overskud på kr. 17.738,00 og at foreningens egenkapital pr. 1/1.-2003 udgjorde kr. 74.300,00. Regnskabet blev godkendt uden kommentarer.

Fastsættelse af kontingent

Det blev vedtaget at fortsætte med samme kontingent og indskud som sidste år.

Det blev i den forbindelse taget op til diskussion, hvorvidt generalforsamlingen er blevet for dyr. Der blev talt om, at man kunne gøre det billigere ved at foreningen betaler en større del af arrangementet, eller ved at skære ned på luksus'en, eller måske ved at lave det om til et éndagsarrangement uden overnatning. Der var dog bred enighed om, at man gerne vil overnatte på et ordentligt hotel, og hygge sig over en god middag. Til gengæld vedtog vi, at foreningen fremover skal betale broafgiften for de medlemmer, der skal krydse Storebælt for at deltage.

Valg

Esben Sivesgaard og Annette Jensen var på valg og ønskede ikke at genopstille. Der blev valgt tre nye medlemmer til bestyrelsen: Karsten Nielsen fra Frederikshavn, Merethe Klausen fra Horsens og Lone Simonsen fra Århus.

Forslag fra medlemmer og bestyrelse

Det blev foreslået at ændre foreningens vedtægter, så alle der har keramik som deres hovederhverv, og ikke kun momsregistrerede, kan blive medlem af foreningen. Ændringen skal endelig vedtages på næste generalforsamling.

Der blev også ytret ønske om, at vi laver flere arrangementer for medlemmerne. Det kunne f.eks. være foredrag, kurser og udflugter. Det vil vi i bestyrelsen arbejde videre med.

Mødested for næste års generalforsamling

Der kom mange forslag til, hvor næste års generalforsamling kan afholdes. Der blev foreslået Guldagergård i Skælskør, men det bliver nok først i 2005, da vi jo netop har været på Vestsjælland. Der blev også foreslået Himmerland med kursus og foredrag hos Askel Krog, og Vestfyn med besøg på Vedstaarup Teglværk og Grimmerhus. Bestyrelsen vil undersøge mulighederne og arbejde videre med forslagene.

Fulby stentøj

Skønt vi kom lidt for sent ud af døren fra hotel Vilcon, lykkedes det den store kortege biler at nå frem til vores første bestemmelsessted efter selve generalforsamlingen, nogenlunde efter tidsplanen. Vi skulle jo besigtige Fulby

stentøj, hvor ægteparret Hans og Birgitte Börjeson laver saltglaseret stentøj.

Der virkede imidlertid underlig dødt og stille på værkstedet i Fulby. Vi tog i dørhåndtaget. Der var ikke låst. Vi listede ind. Der var altså ingen hjemme. Hvad nu? Havde vi da ikke en aftale??

Det endte med røde ører til bestyrelsen, da vi efter nogen forvirring måtte erkende, at vi hver især havde troet, at det var den anden, der havde lavet aftalen...

De kære medlemmer tog fadæsen nogenlunde roligt, og vi gik alle sammen rundt i Fulbys butikslokale med store, beundrende øjne: der var fantastisk flotte krus og kopper fra saltovnen, en serie porcelæn med seladone glasur, 'almindeligt' stentøj, samt en serie '70er' brugsting. Vi kiggede os også lidt forsigtigt omkring ved de tilstødende bygninger, der åbenbart rummede værkstedet og ovnen.

Vi var sådan set (lidt slukørede) på vej tilbage til vores biler, da Hans og Birgitte pludselig kom hjem. De tog denne uventede invasion af 20 pottemagere med en fantastisk afslappethed, bød indenfor og rystede så en rundvisning ud af ærmet, som vi selvfølgelig var utrolig glade for at få. Her hørte vi historien om deres lange håndværkerliv, om kontakter med arkitekter, der fik 'drejet' produktionen i retning af udsmykninger og -i sidste ende- det utrolig hårdføre, saltglaserede stentøj.

Vi besøgte værkstedet, hvor blandt meget andet, en produktion af glaserede brøsten var i gang, og fik endelig også den store saltovn at se. Deres nye ovn havde kun brændt ganske få gange og var nydeligt placeret i sit eget hus med skorsten. Den gamle ovn derimod lignede mere en skulptur eller en hule end et produktionsredskab, og illustrerede med

af ønskelig tydelighed en saltbrændings dramatiske forløb, samt pottemagerens hårde arbejdsliv i al slags vejr.

Dianalund

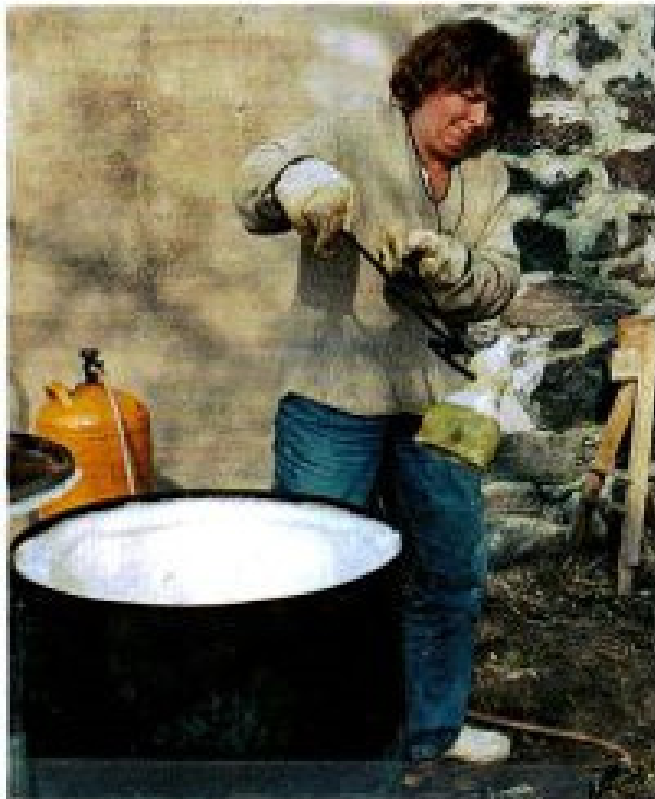
Vi kunne sagtens havde brugt mere tid i Fulby, men skulle så videre til Mogens Kræmers værksted i Dianalund.

Her ventede Mogens os med øl og vand og viste rundt på værkstedet. Man kunne se den store produktion af brugsting, og ikke mindst af de mange mærkelige og sjove dyr, som Mogens sælger så mange af.

Bagefter kunne vi gå rundt i de forskellige længer af butiksarealet, hvis overflod af varer næsten kunne tage pusten selv fra de garvede pottemagere. Der var jo ikke bare keramik, men overalt kunne man opdage de mest originale loppefund mellem kopperne.

Mogens fortalte også fra sine erfaringer med selvbetjening i butikken: Når han ikke er hjemme, lader han butikken stå åben og har en kasse klar, som folk kan putte penge i. Det har ikke altid været kun keramik, folk har købt – nogle har også ladet sig friste af det øvrige interiør – men i øvrigt er Mogens' erfaringer med selvbetjening positive.

Frå Dianalund gik turen til Bromølle kro hvor vi sluttede af med traditionel, dansk frokost.

Meget udbytterig dag

Er der mon flere fisk

siger
Lene

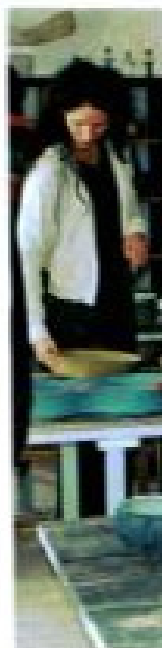
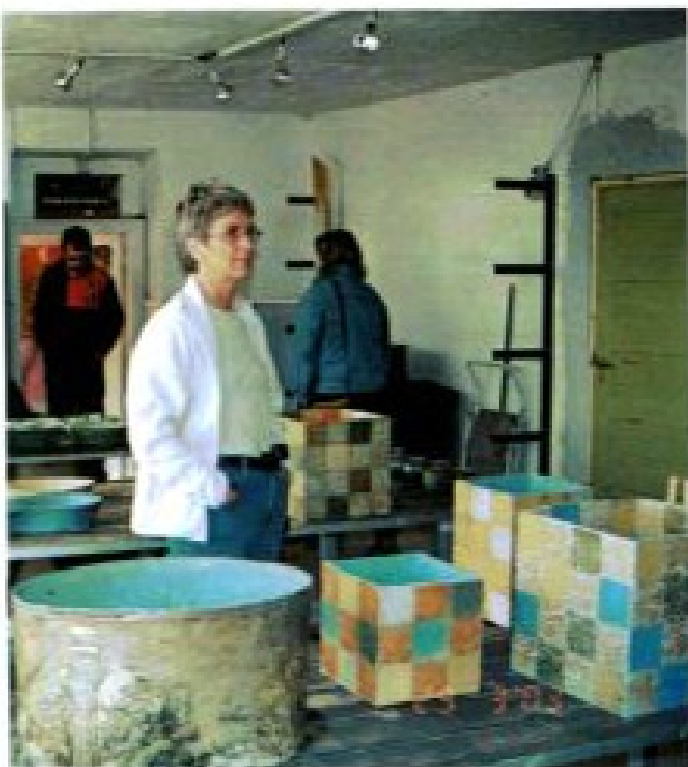

til
Torben

Hans og Birgitte Börjeson
Fulby Stentøj
fortæller om deres virke
med saltglaseret
stentøj

Askel lytter intenst og
Torben beundrer de smukke vaser
mens Marie og Lone
ser på de flotte, rustikke, saltglaserede
ovale og firkantede skåle og krus
Et meget inspirerende besøg for os alle

Hos Mogens Kræmer
M.K. Keramik i
Dianalund
så vi et meget aktivt pottemager
med spændende udstilling
og salg (selvbetjening)
fra en gammel karetmagerbygning

Mogens' fine og fantasifulde dyr
var udstillet med en lille, sjov,
læsbar historie -
meget interessant ide.

Frakost på Bromølle Kro
Marie og Måike m.fl.

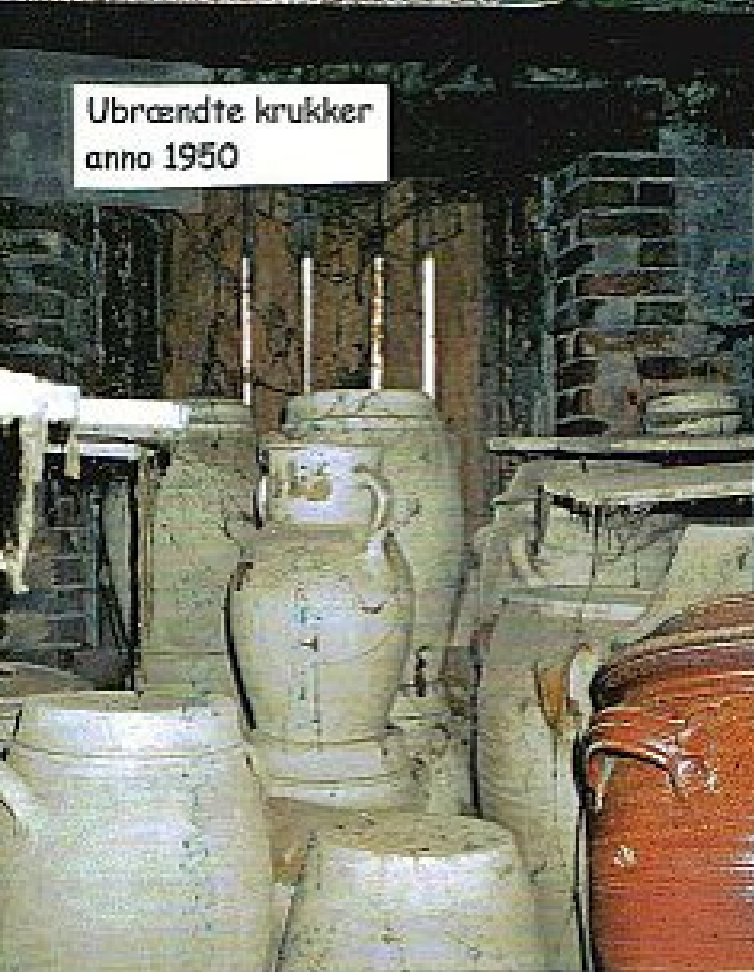
Pottemagere i sol
i Dianalund

Ubrændte krukker
anno 1950

60 m³ traditionel ovn i La Borne
som stadig bruges til fællesbrændinger

Roland Bottani

STUDIETUR TIL LA BORNE

Af Lea Jacobsen, Tanja Hald Koldby, Joan Kristensen, og Finn Risom

I marts 2003 besøgte vi, fire pottemagerlæringer, sammen med vores lærer Johann Gräberger fra pottemageruddannelsen i Sønderborg, pottemagercentret La Borne og naboområdet St. Amand en Puisaye i Frankrig.

Studieturen blev støttet af EUC-SYD og af Pottemagerforeningen. Vi vil gerne kvittere med denne artikel om turen og stedet, og takke for jeres opbakning.

La Borne og St. Amand er rigtigt nok en rejse værd!

Selv om vores faglige forventninger på forhånd var store, blev de så rigeligt indfriet.

Skal vi beskrive indtrykkene i stikord, må det blive med ord som tradition og rødder – fornyelse og vitalitet – fransk brugs stentøj og international studiokeramik – en landsby hvor snart sagt hvert andet hus er et keramisk værksted. Et helt specielt miljø skabt af tilreisende keramikere fra hele verden og af lokale fagfolk.

Hvor er det nu egentligt det er?

La Borne ligger en snes km øst for byen Bourges, knap 200 km syd for Paris. St. Amand et halvt hundrede km længere mod øst på den anden side af Loire floden. Vininteresserede besøgende vil kunne glæde sig over at vindistriktet Sancerre ligger midt mellem de to byer. Området er ud over vinmarker præget af landbrug og egeskove.

Traditionen.

Begge byer har i århundreder fremstillet brugsvare i stentøj i stor skala. Området

har gode forekomster af velegnet ler, som kan bruges mere eller mindre direkte, og som kan modstå "grand feu" – højbrænding til over 1300°.

Denne stentøjstradition kan følges tilbage til i hvert fald 1600 årene, hvor det fortælles, at skotske, arbejdsløse lejesoldater slog sig på potterne. Deraf de britisk prægede navne på nogle af de ældste pottemagerdynastier.

Mange af værkstederne havde tidligere snesevis af ansatte, og især i St. Amand har der været meget store virksomheder.

Brændefyring.

Karakteristisk er, at brænding foregik (og stadig hovedsageligt foregår) i brændefyrede ovne.

Ovne på 60 – 70 m² var ikke ualmindelige, og den største i St. Amand, som man nu i øvrigt vil restaurere og bruge på ny, er på 100 m².

Fra 1930'erne gik det meget ned ad bakke for det traditionelle pottemageri, og flere store virksomheder ligger stadig hen som ruiner eller museer som minder om tidligere aktiviteter.

Den nyere tid i La Borne.

Efter 2 verdenskrig var der kun enkelte producenter tilbage af det gamle håndværk, men en ny generation af moderne keramikere fik øje på stedet og skabte nyt liv i byen.

Det var unge med studiokeramikken som erfaring, der nu slog sig ned i og omkring La Borne. Blandt de første der kom til, var flere danske, blandt andre Anna Kjærsgaard, hvis søn Christophe Linard i dag har et meget interessant værksted lige uden for byen.

Nu er der i den lille landsby, med ca. 250 indbyggere i byen og den nærmeste omegn, mere end 50 keramiske værksteder.

Vi besøgte Charlotte Poulsen og dansk-norske Svein Hjørn Jensen, som begge har boet og arbejdet i La Borne siden 70'erne. De hævder sig begge meget fint med deres ting blandt de mange kolleger.

Charlotte arbejder pt. med serier af meget spændende modellerede store dyrefigurer. Svein arbejder meget i pladeteknik og var i øvrigt i gang med at bygge en ny, brændefyret ovn ved sit værksted.

Danske lærlinge i La Borne.

Besøget i La Borne var arrangeret i tæt kontakt til Roland Bottani Dechaud og hans kone Katrin, som sammen driver et af de største værksteder.

Potiemageruddannelsen i Sønderborg har en særlig tilknytning til dette værksted, som har haft to danske lærlinge i praktik.

Vi var særligt glade for at komme dagligt på dette værksted. Roland havde arrangeret, at vi kunne følge en brændefyring under vores besøg, og vi nåede da også at se det færdige resultat taget ud af ovnen. Og selv om det kan være svært at fremhæve et værksted frem for andre, så var vi enige om, at dette værksted var det, der havde givet os mest fagligt. Det er et værksted, som arbejder solidt rodfæstet i den lokale stentøjstradition, og som har en stor, frodig og levende produktion.

Roland Bottani driver også en forretning i Bourges. Her har han i shoppingcentret La Galerie midt i byen et stort, fint udvalg af keramik fra forskellige franske kera-

mikere både fra La Borne og andre dele af Frankrig.

Selv om værkstedene ligger med kort afstand, nåede vi langt fra at besøge alle. Men vi fik dog et klart billede af den forskellighed og livskraft, der præger stedet. Der er traditionelt prægede brugsting og international studio keramik. Der er også fremragende raku og en meget interessant specialproduktion af badeværelses- og bygningskeramik for at nævne nogle yderpunkter.

De brændefyrede ovne.

Billig og rigelig adgang til træ har sikret at træfyring stadig er det almindelige. Ovnstyperne rækker fra de store, traditionelle ovne, som stadig står rundt omkring, til mellemstore ovne og små ovne på nogle få hundrede liter. Der er enkammerovne og japanske flerkammerovne og forskellige tilpassede ovntyper. Hos Roland Bottani har man udviklet et lufttilførselssystem, så man brænder med overtryk i ovnen. Og han er her i foråret i gang med at udvikle og bygge en større og forbedret udgave deraf.

De mange udlændinge har bidraget med hver deres traditioner, så der er et væld af forskellige ovne. En svensk pige fra keramikskolen i Linköping er da også i øjeblikket gang med et projekt, hvor hun studerer de forskellige ovntyper og deltager i brændinger med ens prøvestykker i forskellige ovntyper.

I La Borne går man af og til sammen om en fællesbrænding i en af de store, gamle ovne. Så er der fest i byen.

St. Amand.

Udviklingen i St. Amand har været lidt anderledes. Virksomhederne var vist nok gennemsnitligt større end i La Borne,

men blev ramt af den samme nedgang i mellemkrigsårene. Man har imidlertid ikke fået det samme tilskud af ny vitalitet på samme måde som La Borne.

I stedet har de overlevende virksomheder forsøgt at klare sig ved rationalisering med en højere grad af mekanisering og massevareproduktion. Der bliver dog også stadigt lavet meget godt, traditionelt frihåndsdrejeri.

Et godt eksempel er Potterie Nault. Her har familien en blandet produktion med traditionelt pottemageri og mekaniseret produktion. Men man har opgivet brændefyringen og brænder nu i gas-ovne. Produkterne dækker fine eksempler på de traditionelle typer, dog ofte nu med forskellige moderne, stærkt farvede glasurer på de gamle former.

Alligevel kan stedet bestemt anbefales til et besøg. På værkstedet er man meget bevidst om sin historie, og de har en fin hjemmeside på internettet.

Det skal ikke glemmes, at der er enkelte, mindre studiokeramiske værksteder i byen, men derudover kan flere af de gamle værksteder, som nu bevares i museumsform, besøges.

Ild i en 100 m³ ovn i september 2003.

Et særligt projekt realiseres helt aktuelt i en af de tidligere virksomheder: Potterie Jacques- Jeanneney lukkede omkring 1950 fra den ene dag til den anden, værkstedsområdet blev simpelthen forladt, og produktionen fik lov at stå, hvor den nu var kommet til.

At besøge dette værksted er lidt af en tidsrejse. I bygninger står stabler af færdigdrejede produkter, der nu i 50 år har ventet på at blive brændt.

En lokal initiativgruppe har nu fået stillet hele området til rådighed og vil forsøge at genskabe stedet som et arbejdende center med produktion og undervisning med mulighed for arbejdsophold på stedet.

Den norske pottemager Linda Lid er den energiske projektleder, som ud over at være både murer og tømrer på renoveringen af bygninger, også tager sig tid til at undervise frivillige, som til gengæld må levere halvdelen af arbejdstiden som hjælpere ved genopbygningen.

Målet er foreløbigt at få istandsat den store ovn på 100 m³ - områdets største gamle ovn – så der kan brændes i ovnen i september måned, for første gang i 50 år.

Men den store ovn skal jo fyldes! Så frivillige pottemagere, der vil give et nap med at få drejet potter til denne brænding, er meget velkomne denne sommer.

Keramiskskolen CNIFOP i St. Amand.

Stedet drives af byen og de keramiske virksomheder og tilbyder både kortere kurser og 7 mdrs. kurser i f. eks. drejning og dekoration. Man kan bo på stedet. Vi fik brochurer med hjem med kursusplaner og priser, hvis nogen skulle være interesserede.

Museumsbesøg.

I St. Amand er der et stort, fint keramik museum på det lokale slot. Desværre var det stadig vinterlukket, da vi besøgte byen.

Også La Borne har et lille, lokalt potteri museum og et fælles udstillingscenter. Begge disse steder var dog også vinterlukkede for ombygning og nyopstilling.

I Bourges er der et fint museum med en stor afdeling om den traditionelle stentøjsproduktion i La Borne. Vi besøgte dette museum før vi tog ud til La Borne, og det var en rigtig god introduktion.

Så rigeligt turen værd.

Alt i alt havde vi i en travl, udbytterig og spændende tur.

Denne del af Frankrig har også en interessant fajancetradition og en "Route de Porcelaine". Det fik vi slet ikke tid til at dyrke. Så der rigelig grund til at vende tilbage engang.

Vi er enige om at anbefale alle pottemagere og keramisk interesserede mennesker at besøge dette område. Vi er glade for at have fået denne erfaring med i vores uddannelse.

Nogle links til internettet.

www.la-borne.com præsenterer 13 keramikere og skulptører fra området med links til en kort præsentation af hver enkelt, nogle med billeder af deres keramik. Desuden billeder fra museet Le Chapelle og diverse videreklik til forskelligt.

www.ceramique.com er en god indgangsside til fransk keramik.

På www.ceramique.com/CCLB/index.html præsenteres Centre Ceramique de La Borne og navne på 44 medlemmer af sammenslutningen.

www.france89.com/expolain/expolain2000/quide/index.htm er der en oversigt med postadresser over keramikere i La Borne og omegn. Desuden henvisning til værksteder, gallerier med beskrivelse, åbningstider etc., baglivenheder og meget mere i området.

www.poterienault.fr.st præsenterer værkstedet Nault i St. Armand en Puisaye. Engelsk udgave.

NY BUTIK

Foreningens formand gennem mange år, Marie Würtz, er flyttet og åbner søndag den 13. April ved en reception sin nye butik på Odelsgade 48 i Juelsminde.

Huset, der ligger for enden af Juelsmindes gågade, blev i 1929 bygget af pottemager Jens Floutrup den ældre, og der har været pottemagerbutik på stedet lige siden. Floutrups søn, Jens den yngre, byggede så i 50'erne den fløj til, hvor Maries værksted nu er etableret. Han rejste fra værkstedet for ca. tyve år siden, hvorefter hans kone drev det videre i nogle få år. Bagefter har forskellige folk holdt liv i keramikbutikken og forsøgt at føre Floutruptraditionen videre - dog med dalende kvalitet.

Husets gavl er nærmest dækket af platter, der allerede langvejs fra signalerer: her bor en pottemager. Marie fortæller, at pottemagerens hus nærmest er Juelsmindes hjemmelige varetegn, og at turister gerne lader sig fotografere foran det platte-pyntede gavl. "Vi er flyttet ind lige midt i en turistattraktion", som Marie siger.

Når platterne ved nærmere eftersyn ser lidt ramponerede og frostsprængte ud, er butikken indenfor til gengæld sat super flot i stand. Der er sat nye termoruder i udstillingsvinduerne, loftet er malet lyst og gulvet har fået nyt linoleum. De enkelte udstillingshylder bliver afgrænset mod hinanden af nogle flot vævede, gennemsigtige gardiner med påsyede strand-skaller - virkelig et indbydende interiør!

I værkstedet bagved er der endnu kun etableret drejefaciliteter. Brændingen foregår stadigvæk på Marias gamle værksted i Snaptun. Hun vil ikke flytte ovnen før det gamle værksted er solgt og hele familien endelig flyttet til Juelsminde. Marie er blevet fantastisk positivt modtaget i Juelsminde. Når der i så mange år har eksisteret en pottemager i byen, er folk åbenbart utrolig glade for, at traditionen føres videre. "Det er lidt som at blive placeret midt i historien", siger Marie, når de lokale kommer ind til hende med anekdoter fra værkstedet hæderkronede fortid.

Ud over familie og venner kom der mange pottemagere til receptionen, og både butikken og de tilstødende lokaler, hvor man kunne forfriske sig med brød og ost, myldrede med mennesker. Bestyrelsen ønsker Marie og Karl Ole held og lykke fremover med det nye sted

DEN NYE SVENDEPRØVE

Af Ellen og Paul Weller Donatzen

Jeg forstår at vi er de første, der har en lærling 'oppe' til den ændrede svendep prøve, og vil derfor gerne give den et par ord med på vejen.

Vi er på vores værksted enige om, at de små ændringer der er lavet er meget positive. Der er med ændringen af den buede krukke givet mere frihed til eleven til at 'blomstre' i sin formgivning, til at træffe valg og komme med selvstændige bud.

Skitsetegningerne (også noget nyt) er blevet heftigt diskuteret – hvornår er det en skitse, arbejds- eller studietegning, skal det være med skygge eller med mål?

Svendeprøven

Vores elev endte med pæne, lette skitser med højde/bredde mål, hvilken skuemestrene var fuld tilfredse med. Svendevasen var naturligvis stadig en fuld, teknisk tegning med alle mål og svind.

Som noget af det nye var det afsluttende skoleprojekt udstillet på værkstedet, og lærlingen valgte derfra en lysestage som sin drejeopgave – en ting der jo rent formmæssigt ligger langt fra det øvrige i svendep prøven.

En dejlig, intens, nervøs foremiddag på værkstedet med et par venlige, diskrete og - af hensyn til alle nerverne hos lærlingen - meget hensynsfulde skuemestre sluttede med et flot 10tal til den nye pottemagersvend Nicole Bunger, som plantægger en fremtid som selvstændig i Agerbak. Et stort tillykke herfra.

BESØG PÅ SKOLEN I SØNDERBORG

Af Ellen Weller Donatzen

Netop hjemkommet efter et hyggeligt møde på skolen i Sønderborg, løber tankeme. Elevarbejdet her på 2. hovedforløb var imponerende flot, mange store udfordringer var taget op og fine resultater fortalte om stor koncentration – vilje og masser af arbejdstimer. Eleverne havde, udover deres projekt, drejet kæmpekrukker, og alle var uden undtagelse virkelig flotte og spændende.

Efter rundgang på skolen (altid spændende) var Johan vært ved en flot frokost i kantinen, hvor vi mestre og eleverne fik en god hyggesnak om den forestående Frankrigtur, men mest, som altid, om vores vidunderlige fag.

Her i bagtankens klare lys undrede det mig lidt, at 'skolen' ikke banyttede lejligheden med flere mestre til stede, til at få 'solgt' nogle af de nye elever, der på grundforløbet var til stede på værkstederne, og som vel naturligt kiggede langt efter mestre. Var det en idé til overvejelse?

DANMARKS KERAMIKMUSEUM GRIMMERHUS

Den 4. maj åbnede en ny udstilling på Grimmerhus. Den hedder "Hamburg til Danmark", titlen dækker over en række kulturaktiviteter og udstillinger fra Hamburg, som foregår i Trekantsområdet i løbet af foråret og sommeren. På Grimmerhus vises der nyere arbejder af Wanda Stehr, Kap Sun Hvang og Almut Heer. Der er både nogle fine skulpturelle værker, traditionelle pottemagerting og to spændende installationer i parken. Og samtidig er der også udstillinger og arrangementer på Trapholt og Koldinghus. Både denne udstilling og "Netværk Europa 2002" vises indtil den 1. juni.

Den 9. juni åbner udstillingen "Museumsstykker i Privateje", som er den sidste af tre udstillinger hvor danske keramiksamlere viser deres skatte frem. De to første var John Hunovs og Erik Veistrups samlinger, mens denne har lånt værker af hele 14 danske samlere. Så der bliver rigtig mange spændende, kendte såvel som ukendte, danske værker at se på, og udstillingen spreder sig derfor også over hele huset.

"Museumsstykker i Privateje" kan ses frem til den 31. august. Og husk også at i juni, juli og august har museet også åbent

om mandagen, d.v.s. alle dage fra 11.00 til 17.00.

For mere information se
www.grimmerhus.dk

Køb – Salg – Bytte

Ovne til salg!

2 stk. 1100 ltr. Gasovne med styretavle sælges pr. styk 5000.- kr. kan ses i drift til den 20 / 5, skal væk inden 30 / 5.

Henvendelse til K.N.Stentøj
tlf.:98 43 40 77.

DEADLINE

Sidste frist for indslag, påfund, breve, annoncer osv. til næste nummer af Danske Pottemagere er den 1. September 2003.

De sendes eller ringes til Meike Diederichsen, Lisbeth Kring eller Jens Christian Ørting.

